

ΧΩΡΙΣ ΟΥΣΙΕΣ ΣΕ ΠΡΑΞΕΙΣ ΜΕ ΟΥΣΙΑ

Μερικές ημέρες μετά τους επιτυχημένους Ολυμπιακούς Αγώνες του Σίδνεϋ, πραγματοποιήθηκαν κάποιοι άλλοι Ολυμπιακοί Αγώνες, στην ίδια πόλη εκείνης της ηπείρου.

Τους ονόμασαν «Παραολυμπιακούς».

Κατ' εμέ, μεγάλο λάθος.

Παρακολουθώντας τους κανείς, κάθε άλλο εκτός απ' το «παρά» έβλεπε.

Τους είπαν Ολυμπιακούς Αγώνες για Άτομα με Ειδικές Ανάγκες.

Δεύτερο μεγάλο λάθος.

Με Ιδιαίτερες Ικανότητες θα τους ονόμαζα εγώ.

Τους έβλεπε κανείς και συγκλονιζόταν.

Και διαλογίζετο: Μα είναι δυνατόν, να είναι αλήθεια αυτό που έβλεπε; Είναι δυνατόν να είναι κατορθωτό;

Κι όμως, ήταν πέρα για πέρα αληθινό, και βεβαίως κατορθωτό.

Αξιοθαύμαστο, μοναδικό, φανταστικό. ΗΡΩΙΚΟ ήταν.

Σε εκείνους τους Ολυμπιακούς Αγώνες – γερό μάθημα και ισχυρό ράπισμα για την αδιάφορη κοινωνία μας – υπήρξε νεαρός κολυμβητής, που πρώτευσε, έχοντας ένα χέρι.

Άλτης του μήκους, να πηδά το σκάμμα, έχοντας ένα πόδι.

Κι ένας παραπληγικός, γενναίο παλικάρι, να έρχεται πρώτος στη σφαιροβολία, ρίχνοντας τη σφαίρα του από το αναπηρικό καροτσάκι του.

Μήπως όλα αυτά δεν είναι συνταρακτικά;

Βεβαίως και είναι, γι' αυτό, από 'δω και στο εξής, εξαφανίστε εσείς οι αρμόδιοι το «παρά» από αυτούς τους αγώνες και αντικαταστήστε το με κάτι ανάλογο που ταιριάζει στην περίπτωση.

Και κάτι άλλο:

Ο Ολυμπιονίκης κολυμβητής είναι και φοιτητής στο τρίτο έτος της Ιατρικής.

Τι έχουμε να πούμε γι' αυτό το παλικάρι;

Γι' αυτό, διώξτε γρήγορα από εκεί το «παρά» και βάλτε στη θέση του το «υπέρ», αν θέλετε να είσαστε δίκαιοι, αν θέλετε να τιμήσετε τους ανθρώπους που με τις πράξεις τους τιμούν την ανθρωπότητα.

Παγώνει κανείς βλέποντας αυτές τις εικόνες, αναπτερώνεται το ηθικό του ανθρώπου.

Αγωνιστές της ζωής Υπέρ-Ολυμπιονίκες, υποκλίνομαι μπροστά στις υπεράνθρωπες πράξεις σας. Με τις ενέργειές σας αυτές δίνετε ένα

παράδειγμα σε όλους εκείνους που με την παραμικρή δυσκολία καταφεύγουν στις διάφορες ουσίες, για να ξεπεράσουν τα όποια προβλήματα.

Εσείς είστε αυτοί, που χωρίς εκείνες τις ουσίες, παράγετε πράγματα με ουσία. Εσείς δημιουργείτε αυτά που οι υποτιθέμενοι αρτιμελείς δεν κατάφεραν να πετύχουν.

Σαν λιγότερο φόρο αναγνώρισης, σε αυτή τη μεγαλειώδη προσπάθειά σας, που συντάραξε κάθε λογικά σκεπτόμενο άνθρωπο, αυτό το επίγραμμα που πέρα για πέρα ανήκει σε όλους σας:

*Το ηθικό του ανθρώπου,
δεν αποκτιέται με τα φάρμακα.
Τις πράξεις έχει για τροφή του,
αγώνες και οράματα.*

Χρήστος Δ. Στρατηγόπουλος
Ποιητής – Συγγραφέας
Τρίπολη